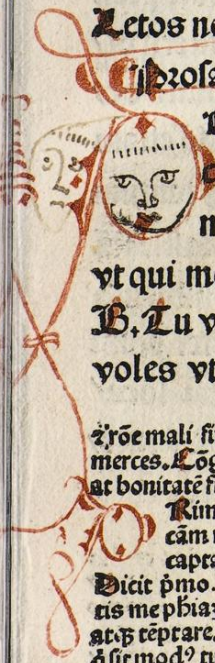

Prosa sexta

Signat tempora proprijs. **H**ic ostendit philosophia tempora non permisceri quod deo distinguitur dices...
De signat. i. ornat. tempora aptas ea proprijs officijs nec ipse deo partem misceri vices
i. alternationes temporum. ita quod tempus vni officio deputatum conueniat alteri quod vices te
porum ipse coercuit. i. distinguit. et addit sic queres aliquo tempore non debito frustra in quod
redo. sic illud quod deserit certum ordine precipiti. i. festina via illud non habet letos

Signat tempora proprijs
Aptans officijs deus
Nec quas ipse coercuit
Adisceri patitur vices
Sic quod precipiti via
Certum deserit ordinem
Letos non habet exitus

erit? i. p[ro]p[ri]e cu[m]t[em]p[or]e
sic a sibi si philosophia reli
cto debito t[em]p[or]e mini
strat[ur] boetio fortes
medicinam. non fuisset
p[ro]p[ri]a i. medicatio
ip[s]i. **N**ota quod p[ro]p[ri]e
bit[ur] ordinem res p[ro]p[ri]e
natur in suo esse et in
sui natura. et quod deo
facit ab ordine etiam
deficit ab eis. **U**nde
boetius quod huiusmodi
c[on]suetudo p[ro]p[ri]a. **E**st enim
quod retinet ordinem
suatque naturam. quod
p[ro]p[ri]e ab h[ab]et deficit. esse
quod in sua natura si
t[em]p[or]e e[st] derelinqu[er]e p[ro]p[ri]e
quod debet[ur] ordo
in o[mn]i b[est]ia e[st] obsequi[us]
Un[de] poeta. **E**st or
do summa limes sapi
tis in arte. **E**rgo di
cit philosophia quod precipiti
via. **N**ota omne
agens in agendo d[ebet] p[ro]p[ri]e
stipulare sibi bonum
finem quod ratione boni
finis agens meretur

Rimū igitur pateris ne me pau
culis rogationibus statum tue
mentis attingere atque temptare.
vt qui modus sit tue curatiois intelligā.
B. Tu vero arbitrato inquam tuo que
voles vt responsurum rogato.

et r[ati]o[n]e mali finis demeretur. **U**n[de] poeta. non datur ex tempore bona post p[ro]mordia
merces. **C**ogrua s[ed] recte p[ro]m[iss]a finis habet. **C**um igitur inordinatio impedi
at bonitatem finis. ideo vitanda est. **P**rosa sexta primi libri.
Rimū igitur pateris. **H**ec e[st] sexta et vltima p[ro]sa huiusmodi p[ri]mi in qua philosophia inquit
ca[m] radicalē infirmitatē boetij ex quibusdam interrogatōib[us]. **E**t p[ri]mo philosophia
caprat beniuolentiā boetij. scdo p[ro]p[ri]e suas interrogatōes ibi. **C**um illa
Dicit p[ri]mo. **O** boetius an[te]q[uam] adhibeā tibi remedia. ne p[ro] nūquid pateris. i. admit
tis me philosophia p[ri]mū. pau[lo] cul[us] rogatōib[us]. i. interrogatōib[us]. attingere sup[er] p[ro]p[ri]e cognitōem
atq[ue] temptare. i. rimari. statū. i. dispositionē tue mētis. vt intelligā. i. cognoscā
quod sit mod[us] tue curatiois. i. sanatiois. p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. **E**rgo boetius inquit. i. dixi tu philosophia
rogato. i. interrogato. tuo arbitrato. i. p[ro]p[ri]e tuā. voluntatē. quod v[er]o v[er]o. vt p[ro]p[ri]e sic r[ati]o
e. 19